

اسلام دوباره غریب می‌شود! خوشا به حال غریبان...

در «حکمت‌نامه امام حسین» از امام حسین (ع) و از امام علی و پیامبر خدا فرمود: «اسلام غریبانه ظاهر شد و به زودی دوباره غریب می‌شود، همان گونه که در آغاز بود. پس خوشا به حال غریبان!».

در «حکمت‌نامه امام حسین» از امام حسین (ع) و از امام علی و پیامبر خدا فرمود: «اسلام غریبانه ظاهر شد و به زودی دوباره غریب می‌شود، همان گونه که در آغاز بود. پس خوشا به حال غریبان!».

خبرگزاری مهر؛ گروه مجله: بارها شنیده ایم که می‌گویند فلانی انسان «با ایمانی» است؛ اما «ایمان» واژه‌ای است که معنای و شناخت‌های مختلفی نسبت به آن وجود دارد. هرچند در نوجوانی در درس‌های مدرسه بارها این موضوعات را خوانده ایم اما ممکن است با گذر سال‌ها هنوز درک دقیقی از این مفهوم نداشته باشیم. برای شناختن ایمان بهتر است تعاریف را از زبان کسی بشنویم که خودش و تمام زندگی‌اش را در راه ایمان فدا کرده است.

بعد از آنکه از کلام امام حسین (ع) در گزارش قبلی خداشناسی را خواندیم؛ این بار در سیزدهمین نوبت چلّه شعور در «مجله مهر» آنچه ایشان درباره ایمان و اسلام فرموده‌اند را مرور می‌کنیم. کتاب «حکمت‌نامه امام حسین» نوشته مرحوم آیت الله ری شهری مرجع خوبی برای خواندن کلام امام حسین (ع) است و این مطلب نیز از بخشی از این اثر ارزشمند انتخاب شده است.

ایمان، باور قلبی و گفتار زبانی است

کتاب «الخصال» از امام حسین نقل کرده است که از پدرش، و پدرش از پیامبر خدا شنیده است: «ایمان، گفتار و کردار است».

همینطور کتاب «الامالی» از امام حسین نقل کرده است که امیرالمؤمنین از پیامبر خدا شنیده: «ایمان، گفته‌ای اظهار شده و عملی تحقق یافته و شناخت به خرد است».

الخصال در جای دیگری از امام حسین (ع) آورده است که پدرش گفته، پیامبر خدا در مورد ایمان فرموده: «ایمان، معرفت قلبی اقرار زبانی و عمل با اعضا و جوارح است».

کتاب الامالی شیخ طوسی به سندش از امام حسین (ع): «پدرم وصی پیامبر (ص)، علی (ع) برایم نقل کرد که پیامبر خدا فرمود: ایمان، باور قلبی، گفتار زبانی و عمل با اعضاست».

مروج الذهب به سندش، از امام حسین:

پدرم علی برایم نقل کرد که پیامبر خدا فرمود: «ای علی! بنویس» گفتم: «چه بنویسم؟» به من فرمود: «بنویس به نام خداوند بخشنده مهربان. ایمان، چیزی است که در دل‌ها جای می‌گیرد و کارها [ی شایسته] تصدیقش می‌کنند و اسلام، آن است که بر زبان جاری می‌گردد و ازدواج، بدان روا می‌شود.»

اساس اسلام، محبت اهل بیت است

الأمالی طوسی از امام باقر از امام زین العابدین از امام حسین نقل کرده است:

چون پیامبر خدا مناسک حجة الوداع را تمام کرد بر مرکبش سوار شد و با این گفته آغاز کرد: «جز مسلمان به بهشت در نمی‌آید». سپس ابودر غفاری برخاست و گفت: «ای پیامبر خدا! اسلام چیست؟» پیامبر فرمود: «اسلام [مانند انسان] بی لباس است. پوشش آن پرهیزگاری و زیورش حیا و قوام آن پارسایی و زیبایی و کمال آن، طاعت و ثمره اش کار شایسته است. هر چیزی اساسی دارد و اساس اسلام، محبت ما اهل بیت است.»

خوشا به حال غریبان…

در ادامه در مورد غربت اسلام، در کتاب کمال الدین به سندش، از امام حسین و از امام علی و پیامبر خدا فرمود: «اسلام غریبانه

ظاهر شد و به زودی دوباره غریب می شود، همان گونه که در آغاز بود. پس خوشا به حال غریبان!».

سپس امام حسین از نیکویی اسلام مسلمانان برای یارانش می گوید که پیامبر خدا به اصحاب خود در مورد آن گفته است. مسند ابن حنبل به نقل از «شعیب بن خالد» از امام حسین (ع) نقل کرده کرده است که پیامبر خدا فرمود: «از نیکویی اسلام انسان، کم پرداختن به امور نامربوط است.».

یک جای دیگر مسند ابن حنبل، این بار به نقل از ابن شهاب و او از امام زین العابدین و ایشان از امام حسین (ع) نقل کرده که پیامبر خدا فرمود: «از نیکویی اسلام انسان، ترک کارهای نامربوط است.»

امام حسین (ع) درباره مایه استواری ایمان هم به یارانش توضیح داده است و در الأمالی صدوق به سندش، از امام حسین آمده است که از امیر مؤمنان علی سوال شد: «مایه استواری ایمان چیست؟» فرمود: «پارسایی». به ایشان گفته شد: «زوال آن به چیست؟» فرمود: «طمع».

مؤمن، مؤمن نیست مگر آنکه...

الخصال به نقل از فاطمه (س) دختر امام حسین از پدرش امام حسین نقل کرده است:

پیامبر خدا فرمود: «سه ویژگی است که در هر کس باشد خصلت های ایمانش کامل است. آنکه چون خشنود شود خشنودی اش او را به گناه و باطل نکشد. و چون خشمگین شود، خشمش او را از حق بیرون نبرد. و چون قدرت یافت، چیزی را به ناحق از آن خود نکند.»

الفردوس از امام حسین (ع) نقل کرده که پیامبر خدا فرمود: «مؤمن، مؤمن نیست و ایمان را به کمال نمی رساند مگر آنکه سه ویژگی داشته باشد؛ برگرفتن دانش، شکیبایی بر مصیبت ها و میانه روی در طلب روزی. سه ویژگی هم در منافق است چون سخن گوید، دروغ می گوید، چون وعده دهد وفا نمی کند و چون امانتی قبول کند، خیانت می ورزد».